

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7857 van 20 december 2011
in de zaak A. 202.587/XIV-33.738**

In zake :

1. XXXXX

2. XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sylvie Sarolea
kantoor houdend te 1400 Nijvel
Rue des Brasseurs 30
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 23 november 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 69.008 van 21 oktober 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 december 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In tegenstelling tot wat de verzoekers aanvoeren, vereist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet dat zij het bewijs leveren van een individueel risico,

maar enkel dat zij een verband aantonen tussen de algemene toestand in het land van herkomst en hun eigen concrete situatie. De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) loopt, kan immers niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Het eerste onderdeel van het enige middel mist feitelijke grondslag en is dan ook kennelijk ongegrond.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in punt 2.2.11 van het bestreden arrest vast dat de verzoekers met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië aan de hand van diverse bijgebrachte en geciteerde internationale rapporten niet aantonen dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c, van de Vreemdelingenwet. Uit de bewoordingen van het bestreden arrest blijkt duidelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts ten overvloede verwijst naar de “Subject Related Briefing” in het administratief dossier, zodat de kritiek van de verzoekers in die zin gericht is tegen een overtollig motief van het bestreden arrest. Het bestreden arrest voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het tweede onderdeel van het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twintig december tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams